

A Szegedi Ítéltábla Szegeden, a 2016. szeptember 1. napján megtartott tanácsülésen meghozta a következő

v é g z é s t:

A testi sértés büntette és más bűncselekmény miatt a **vádlott** ellen indult büntetőügyben a **Szolnoki Törvényszék** 2016. március 25. napján meghozott **7.B.256/2015/22.** számú ítéletét

helybenhagyja.

A végzés ellen fellebbezésnek nincs helye.

I N D O K O L Á S:

Az elsőfokú bíróság a vádlottat bűnösnek mondta ki testi sértés büntetében [Btk. 164. § (1) bekezdés, (3) bekezdés, (8) bekezdés 1. fordulata] és testi sértés büntetékének kísérletében [Btk. 164. § (1) bekezdés, (3) bekezdés]. Ezért a vádlottat halmazati büntetésül 3 év 6 hónap börtönben végrehajtandó szabadságvesztésre és 3 év közügyektől eltiltásra mint mellékbüntetésre ítélte. A szabadságvesztés büntetésbe beszámította a vádlott által előzetes fogvatartásban töltött időt. Megállapította, hogy a vádlott legkorábban a szabadságvesztés büntetés legalább kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra.

Az 1. sz. sértett magánfél polgári jogi igényének érvényesítését egyéb törvényes útra utasította. A bűnjelként lefoglalt és Bj.50/2015. számon nyilvántartott 1 darab CD lemez lefoglalását leszüntette és elrendelte az iratokhoz csatolását. Kötelezte a vádlottat az eddig felmerült 286.575,- forint bűnügyi költség megfizetésére.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen fellebbezést jelentett be a vádlott és a védője a büntetés enyhítéséért.

A Szegedi Fellebbviteli Főügyészség Bf.226/2016/1-II. számú átiratában indítványozta, hogy az ítéltábla az ügyet tanácsülésen bírálja el. A védelmi fellebbezést alaptalannak tartotta és az elsőfokú ítélet helybenhagyására tett indítványt.

Az ítéltábla tanácsülésre tűzte ki az ügyet azzal, hogy tájékoztatta a vádlottat és a védőt, hogy kérhetik nyilvános ülés kitűzését, akik azonban arra irányuló indítványt nem terjesztettek elő.

A másodfokú bíróság megállapította, hogy az elsőfokú bíróság az eljárási szabályok megtartása mellett lefolytatott bizonyítási eljárás alapján, indokolási kötelezettségének is eleget téve egy teljes egészében megalapozott tényállást állapított meg, amely a másodfokú felülbírálat alapját képezte.

A megalapozott tényállásból az elsőfokú bíróság okszerűen következtetett a vádlott bűnösségére és a cselekményeit is helyesen minősítette.

A törvényszék törvényesen állapította meg az elsőfokú ítéleti tényállás II. pontjában írt cselekmény kapcsán, hogy a vádlott az 1. sz. sértett sérelmére megvalósította a Btk. 164. § (1) bekezdésébe és (3) bekezdésébe ütköző, a (8) bekezdés 1. fordulata szerint minősülő - életveszélyt okozó - testi sértés büntettét, továbbá 2. sz. sértett sérelmére a tényállás I. pontjában írt cselekményével a Btk. 164. § (1) bekezdésébe és a (3) bekezdésébe ütköző és eszerint minősülő - figyelemmel a Btk. 10. §-ára is - súlyos testi sértés büntettének kísérletét.

Az ítéleti tényállás II. pontja szerinti cselekmény minősítésével kapcsolatban az ítélőtábla nem osztotta a Szegedi Fellebbviteli Főügyészség azon álláspontját, hogy az elsőfokú bíróság szükségtelenül tüntette fel az ítélet rendelkező részében a Bt. 164. § (3) bekezdését.

A 2012. évi C. törvénnyel létrehozott Büntető Törvénykönyv (kifejezetten szakítva az 1978. évi IV. törvényben meghatározott egy alaptényállási szerkezettel) a testi sértés bűncselekményének két alapesetét, így a Btk. 164. § (1) és (2) bekezdése szerinti könnyű testi sértés vétségét és az (1) és (3) bekezdése szerinti súlyos testi sértés büntettét határozza meg. Ez egyértelműen megállapítható a jogalkotónak nemcsak az adott törvényhelyhez fűzött világos indokolásából, hanem ezt alátámasztja alá testi sértés törvényi tényállásának átalakított szerkezete is, így a bűncselekmény eredményének - mint amely alapján különbséget kíván tenni a jogalkotó a két alapeset között - az elkövetési magatartástól külön bekezdésekben való megjelenítése, a mindkét alapesetre külön-külön épülő minősített esetek szabályozásának rendszere, s ez az új, második alapeset jelenik meg a Btk. 33. § (1a) bekezdésében is.

Figyelemmel arra, hogy a Kúria 61. számú BK. véleményében foglaltak alapján a bűncselekmény alapesetét meghatározó törvényhelyet fel kell tüntetni az ítélet rendelkező részében, ezért az elsőfokú bíróság a tényállás II. pontjában írt cselekményt helyesen minősítette a Btk. 164. § (1) és (3) bekezdésébe ütköző, de a (8) bekezdés 1. fordulata szerint minősülő - életveszélyt okozó - testi sértés büntette (Btk. 10. §-a szerinti) kísérletének.

Osztotta a másodfokú bíróság a törvényszék II. tényállásban foglalt cselekmény vonatkozásában a vádlott esetleges jogos védelmi helyzetre történő hivatkozásával - a Btk. 21. §-ában foglalt feltételek kizártságával - kapcsolatos álláspontját is.

Az elsőfokú bíróság által értékelt bűnösségi körülmények mindössze annyiban szorultak helyesbítésre, hogy az ítélőtábla mellőzte a súlyosító körülmények köréből a halmazatot, miután a vádlott terhére két bűncselekmény állapítható meg és a Kúria 56. számú BK vélemény III.6. pontjában írtak szerint csak a kettőnél több bűncselekmény halmazata súlyosító körülmény.

Az ítélőtábla helyesen, a vádlott 2. sz. sértett sérelmére elkövetett bűncselekménnyel kapcsolatban tett részbeni bűnösségre is kiterjedő beismerő vallomását vette enyhítő körülményként figyelembe.

Ezen bűnösségi körülmények figyelembe vételével együtt az elsőfokú bíróság által alkalmazott büntetési nem törvényes, a mértékét is helyesen, a bűncselekmények tárgyi súlyát, a részben kísérletként történt elkövetést figyelembe véve a középérték alatt határozta meg. Miután az elsőfokú bíróság nem utalt arra, hogy a vádlottal szemben kiszabható büntetés 2 évtől 1 nap híján 11 évig terjedő szabadságvesztés a halmazati büntetés szabályaira figyelemmel a büntetési tétel középértéke 6 év 6 hónap, így azt az ítélőtábla pótolta. Így az elsőfokú bíróság által meghatározott 3 év 6 hónap szabadságvesztés büntetés az irányadó törvényi középértéktől jelentősen rövidebb, így annak további lényeges enyhítésére nem látott lehetőséget.

Az elsőfokú ítélet egyéb rendelkezései is törvényesek, ezért az ítélőtábla az elsőfokú bíróság ítéletét

a Be. 371. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

A végzés elleni fellebbezési jog a Be. 386. §-ára figyelemmel kizárt.

Szeged, 2016. szeptember 1.

Dr. Mezőlaki Erik s.k.
a tanács elnöke

. Halász Edina s.k.
a tanács tagja, előadó

. Nagy Erzsébet s.k.
a tanács tagja

A Szegedi Ítéltábla Bf.II.414/2016/3. számú végzése és a Szolnoki Törvényszék 7.B.256/2015/22. számú ítélete a jelen végzés folytán a mai napon jogerős és végrehajtható.

Szeged, 2016. szeptember 1.

Dr. Mezőlaki Erik s.k.
a tanács elnöke